

نویسنده: م ک بهادرا کمار «M.K.Bhadra Kumar» .
منبع و تاریخ نشر: گلوبال ریسرچ «2021-08-03» .
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

شناختن و یا نا شناختن افغانستان یک سوال است

**Afghanistan: To Recognise, or Not to
Recognise, that's the Question**

ماریا زاخارووا ، سخنگوی وزارت امور خارجه در نشست خبری روز پنجشنبه در مسکو روز پنجشنبه اظهار داشت که روسیه پس از تشکیل یک دولت فراگیر در این کشور، به رسمیت شناختن مقامات جدید افغانستان را بررسی خواهد کرد . به نقل از زاخارووا ، وی افزود: " ما خواستار ایجاد یک دولت ائتلافی

فراگیر در افغانستان هستیم که شامل تمام نیروهای قومی و سیاسی این کشور از جمله اقلیت های قومی با شد ، بنا براین پس از پایان این روند ، مسأله به رسمیت شناختن مقامات کشور مطرح می شود (TASS) ."

به احتمال زیاد دولت تحت رهبری طالبان در واقع یک دولت ائتلافی فراگیر خواهد بود. بر اساس برخی گزارش ها ، قرار است در روز جمعه در کابل اعلامیه ای در این زمینه منتشر شود. اظهارات زاخارووا آینده نگرانه است و به نظر می رسد نشان دهنده آخرین تفکرات روسی است. چندی پیش ضمیر کابلوف ، فرستاده ویژه رئیس جمهور روسیه در امور افغانستان ، اظهار داشت که هیچ راهی وجود ندارد که طالبان قبل از تصمیم شورای امنیت سازمان ملل از فهرست تروریست ها خارج شوند. "در مورد شناخت ، ما عجله ای نداریم. ما خواهیم دید که رژیم چگونه عمل می کند " در واقع ، موضع مسکو در مورد به رسمیت شناختن دولت جدید افغانستان برای ثبات آن حیاتی است. تا کنون کاملاً روشن است که ایالات متحده هر کاری که لازم است انجام دهد تا اطمینان حاصل کند که دولت جدید مورد توجه قرار نمی گیرد. پنتاگون در حال آماده سازی انتقام از طالبان برای شکست تحقیرآمیز در جنگ است. وزیر دفاع **لوید آستین** در مورد اینکه آیا امکان همکاری ایالات متحده با طالبان در مبارزه با داعش وجود دارد ، اجتناب کرد ، در حالی که عقل سلیم حکم می کند که طالبان دشمن وجودی داعش است .

آنچه که از آن دلالت دارد این است که ایالات متحده در ابتدا قصد دارد دولت افغانستان را از نظر مالی از طریق تحریم ها ، مسدود کردن دارایی ها ، محرومیت از دسترسی به بانک های بین المللی و غیره فلج کند ، و سپس آن را دور زده و تقریباً همان کاری را که می خواهد انجام دهد با کمی توجه انجام دهد برای حاکمیت و تمامیت ارضی افغانستان تجزیه و تحلیل موسسه بروکینگز روز سه شنبه با عنوان "آیا رژیم طالبان زنده می ماند؟ "

یک شکست سیاسی برای طالبان توسط ایالات متحده حمایت میشود.

در تجزیه و تحلیل بحث می شود که "چالش به گروه (طالبان) برای حفظ انسجام در جناح های مختلف با شدت ایدئولوژیک و منافع مادی مختلف ، اکنون که در قدرت است ، سخت تر است. تحلیلگران میگویند "جناح ها دیدگاه های متفاوتی در مورد نحوه حکومت رژیم جدید در همه ابعاد حکومت داری دارند: فراگیری ، برخورد با جنگجویان خارجی ، اقتصاد و روابط خارجی . بسیاری از فرماندهان میدین سطح میانی-جوانتر ، بیشتر در شبکه های جهانی

جهادی و بدون تجربه شخصی از حکومت نادرست مد یریتی طالبان در دهه 1990- تندروتر از رهبران قدیمی ملی و استانی هستند " بیشتر بخوانید

کاملاً واضح است که اطلاعات یا استخبارات ایالات متحده به طالبان نفوذ عمیق کرده است و این توانایی را پیدا کرده است که آن دولت را تقسیم یا قطعه قطعه و آنرا تضعیف و تسلیم کند ، صریحاً با ید گفت که طالبان فرصت ندارند کافی است بگوئیم ، که طالبان نمیتوانند به آسانی بجلو روند . از سوی دیگر منافع و اشتگتن در ایجا د یک وضعیت "بدون تابعیت" افراد از دولت موجود و بدون ایجاد یک دولت مرکزی فعال در کشور است تا بتواند به دلخواه مداخله کرده و اهداف ژئوپلیتیک خود را با هدف کشورهای منطقه دنبال کند .

دستورکار ناگفته در اینجا شروع یک جنگ ترکیبی است که در آن جنگجویان داعش توسط ایالات متحده از سوریه منتقل شده و به افغانستان منتقل شده اند ، در حالی که جانبازان سخت آسیای میانه ، سین کیانگ ، قفقاز شمالی و غیره در مناطق اطراف افغانستان فعالیت می کنند .

به نظر می رسد که روسیه به پیامدهای جدی استراتژی آشکار آمریکا پی برده است . سفیر واسیلی نینزیا در مورد زیر سوال بردن نیات بدخواهی پشت سر آمریکا و متحدانش که روز دوشنبه قطعنامه 2593 (2021) درباره افغانستان را از طریق شورای امنیت سازمان ملل متحد شتاب زدند .

زمان دوگانگی از بین رفته است . بقای دولت ائتلافی به رهبری طالبان بستگی به حمایت بین المللی دارد . بنابراین ، تعیین کننده اصلی سیاست برای کشورهای منطقه باید این باشد که آیا یک دولت باثبات در کابل به نفع منافع حیاتی آنها است یا خیر .

افغانستان امروز از نظر سیاسی آنقدر ناامید شده است و ایالات متحده به طور سیستماتیک اتحاد شمالی را تضعیف و تضعیف کرده است تا راه را برای دولت دست نشانده خود در کابل باز کند . به طوری که دولت طالبان به معنای واقعی کلمه آخرین قطاری است که از ایستگاه خارج می شود . در صورت فروپاشی وحدت افغانستان در خطر است . این جنگ توسط فرماندهان جنگ ، مانند سومالی یا یمن ، به قلمرو حکومتی تبدیل می شود و به منبع دائمی ثبات و تروریسم منطقه تبدیل می شود . آیا این همان چیزی است که کشورهای منطقه مسئول مانند هند در همسایگی خود می خواهند؟

پاسخ بسیار روشن است . اگر افغانستان دچار هرج و مرج کامل شود ،

"امنیت داخلی" ایالات متحده تحت تأثیر قرار نخواهد گرفت. اما کشورهای منطقه به هرنحوی ذینفع هستند و هیچ استثنایی در اینجا وجود ندارد - کشورهای آسیای میانه، چین، روسیه، ایران، پاکستان و هند همگی در یک قایق حرکت می‌کنند.

منافع شخصی هر یک از کشورهای منطقه در تقویت دولت جدید افغانستان و کمک به آن برای غلبه بر داعش و دیگر گروه‌های تروریستی است که در دوران اشغال آمریکا قارچ زده‌اند. بنابراین، به رسمیت شناختن دولت جدید در کابل توسط کشورهای منطقه یک ضرورت حیاتی است.

لازم است اطمینان حاصل شود که طالبان به تعهد خود برای سرکوب گروه‌های تروریستی در خاک افغانستان عمل می‌کند. کشورهای منطقه نمی‌توانند و نباید وظایف پیش‌رو خود را به واشنگتن واگذار کنند. به نام همبستگی بین‌المللی، ایالات متحده در واقع در حال سازماندهی انزوای افغانستان به عنوان "دولت پاریا" است تا از واژه حیوان خانگی بلینکن وام گرفته شود. در صورت موفقیت آمیز بودن ترفند ایالات متحده، کشورهای منطقه هزینه سنگینی خواهند پرداخت، زیرا نتیجه منطقی آن تسلط دولت اسلامی در افغانستان خواهد بود. و هیچ چیز مانند امنیت مطلق نیست. امنیت و ثبات افغانستان با امنیت و ثبات منطقه پیوند ناگسستنی دارد. از این رو نیاز مبرم به تعامل سازنده با دولت طالبان و کمک به آن جهت تثبیت سریع سیاست‌های خود و تشویق آنها به حرکت در جهت مثبت است.

----- **با تقدیم احترامات**